

sund faa sin naturlige og oprindelige Plads og være en lige Linie, der utvivlsomt vil bidrage til at holde hele Sejladsen aaben.

Maa jeg endnu føje til, at paa begge Steder, baade i Ulfsund og i Grønsund, ere Forholdene af den Beskaffenhed, at man havde Mulighed for, ved at gaa de Veje, jeg her har antydet, til ikke alene at naa et Sejlløb paa 8—9—10 Fods Dybde, men man kunde ved at gaa videre naa — jeg havde nær sagt — et Sejlløb af hvilken som helst Dybde, i alt Fald vilde det kun være forbundet med forholdsvis ringe Umage og Arbejde at skaffe sig et Sejlløb sønden om Sjælland paa 15 Fods Dybde. Der vil da kun blive Spørgsmaal om at grave igennem et forholdsvis lille Stykke for at have et Sejlløb rundt sønden om Sjælland af 15 Fods Dybde. Det er mig ligeledes bekendt, at man fra Marinens Side utvivlsomt vilde sætte særlig Pris paa at faa lukket op for disse Farvande. Enhver vil kunne forstaa, at man i Tilfælde af Krig vilde for Flaadens Vedkommende have megen Brug for et saadant indre Farvand, som kun havde nogle enkelte snævre Udgange, der med Lethed kunde stoppes blot med en Mine eller paa hvad Maade, man nu vilde gøre det.

Det er disse Henstillinger, som jeg gerne vilde rette til de højtærede Ministerier, som vel vilde være baade den højtærede Minister for offentlige Arbejder og den højtærede Marineminister, og det kommende Udvalg, og jeg vil bede dem tage under Overvejelse, om der ikke i Forbindelse med disse Arbejder, som her ere foreslaaede, hvad enten man nu vil udføre dem helt eller delvis, kunde gøres disse Forsøg paa at aabne Farvande, som, dersom det lykkedes, kunde faa overordentlig stor Betydning for Sejladsen mellem Øerne. Det er jo Spørgsmaal ikke alene af lokal Betydning — det staar kun i anden Række — men af Betydning for hele Forbindelsen mellem Øresund og Bælterne.

Ellinger: Jeg skal begynde med at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen). Det ærede Medlem omtalte Stipendieforholdene ved Landbohøjskolen og udtalte, at det forekom ham naturligt, at de studerende derude i lige saa høj Grad som ved Universitetet burde modtage Stipendier af Staten, og han tilføjede, at der desværre ikke er knyttet nogen som helst Stipendier til denne Anstalt. Det ærede Medlem henlede Opmærksomheden paa en Afhandling af Professor Oppermann om dette For-

hold, men tilføjede, at han ikke kunde give Oplysninger om, hvor den paagældende Afhandling findes, hvad der unægtelig noget forringer Værdien af Henvisningen til den. Men dette Indhold findes ikke af den gode Grund, at Forholdene aldeles ikke ere saaledes, som de ere skildrede af det ærede Medlem. Jeg skal i saa Henseende henlede det ærede Medlems egen Opmærksomhed paa den Afhandling af Professor Oppermann, hvortil han formodentlig har sigtet, nemlig en Afhandling i det i de sidste Dage her omtalte Værk „Danmarks Kultur ved Slutningen af det 19de Aarhundrede“, hvor Professor Oppermann udtaler sig om Stipendieforholdene ved Landbohøjskolen, og hvis det ærede Medlem havde læst dette mere grundigt igennem, vilde han ikke have givet Tinget saa forkerte Oplysninger. Ligeledes vil jeg henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa § 2 i Loven om Landbohøjskolen, hvor der udtrykkelig staar, at der til Stipendiefonden — og saa maa der formodentlig ogsaa være Stipendier — aarlig tilskydes af *Statskassen* et saa stort Beløb o. s. v., og der er bevilget i en Række af Aar — og det findes ogsaa paa Finansloven for i Aar — 8,400 Kr. til Stipendier paa Landbohøjskolen; det er, som der staar i den paagældende Paragraf i Loven, og som ogsaa Professor Oppermann siger, at mindst $\frac{1}{4}$ af de studerende derude have fri Undervisning og deraf Halvdelen tillige Pengehjælp; denne Pengehjælp udgør omtrent for Halvdelen heraf 20 Kr. og for den anden Halvdæl 30 Kr. om Maanedens. Naar derfor det ærede Medlem bemærkede, at han ikke havde udpønsket det, han omtalte, i sin egen Hjerne, maa jeg dog dertil sige, at ingen anden Hjerne bærer Ansvar for det; Forholdene ere saaledes, som jeg her har nævnt. Det ærede Medlem har sikkert taget fejl af en ganske anden Ting; det, som kunde være meget ønskeligt, var, at ligesom der ved Universitetet gives Kommunitetsstipendier for yngre Videnskabsmænd eller viderekomne i Studierne til, naar de have fuldendt deres Studier ved den paagældende Undervisningsanstalt, at kunne fortsætte med deres videnskabelige Sysler, saaledes vilde det være rart, om der var nogle Penge, f. Eks. af Kommunitetets Midler, til de Folk, som have studeret ved polyteknisk Lærestanstalt og ved Landbohøjskolen, i lignende Øjemed, men det er et ganske andet Forhold; det ærede Medlem maa næste Gang gaa omhyggeligere til Værks.

Jeg skal ikke komme dybere ind paa